

РЕШЕНИЕ

№ 1348

гр. София, 22.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 23.02.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **7863** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба вх. № 19827/25.10.2010 г., подадена от Г С, Д Д, В А, А И, Л Т, Д Д и А Л от името на Ф. „Д. и Р. О. З.” срещу решение за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация изх. № 62/56 от 04.10.10 г., издадено от И. Д. на А. за С. П..

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения отказ, като иска отмяната му. Счита, че отказът е постановен от некомпетентен орган. Информацията, която е отказана е свързана с работата на социалните служители по защита на интереса на децата, а дейността на фондацията е свързана пряко и основно с обществения контрол на отделите за закрила на детето. Същата е необходима, за да се състави мнение за предприетото от задължените по закона субекти, съгласно чл. 2 от ЗДОИ.

В съдебно заседание по делото, жалбоподателят се представлява от упълномощения адв. К, който поддържа жалбата. Излага съображения, че поисканата информация е била създадена по заповед на министъра, в резултат на обществена среща, на която са поставени сериозни проблеми. Претендира разноски.

Ответната страна – И. Д. на АСП, в представена писмена молба по делото оспорва жалбата, като неоснователна и недоказана. Излага съображения, че отказът е постановен тъй като исканите документи имат оперативен характер и нямат самостоятелно значение.

Административен съд С. - град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства по реда на чл. 236, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

С вх. № 39-4 от 17.09.2010 г. на Министерство на труда и социалната политика горепосочените членове на Ф. „Д. и Р. - О. З.” са поискали от министъра предоставянето на следната информация: 1. Подготвени ли са в срок писмени обяснения от г-жа С – Д. на ДСП – Красно село по трите конкретни случаи? Ако такива са изготвени, е поискано предоставянето им, съгласно ЗДОИ под формата на заверени фотокопия. 2. Има ли доклад до министъра от АСП и ДАЗД по четирите случая /трите в ОЗД Красно село и П/, с предложения за преприемане на мерки? Поискан е достъп до тях по реда на ЗДОИ, под формата на заверени фотокопия. Посочено е, че по третата поставена задача – до момента социален доклад не е предоставен на г-н Т.

Заявлението е препратено по компетентност на А. за С. П., където е постъпило с вх. № 62-56 от 23.09.2010 г. Поискано е становище от директора на Дирекция „С. П.” – Красно село, която с писмо изх. № ЗД-241/29/01.10.2010 г. е посочила, че писмените ѝ обяснения по трите случая представляват служебна кореспонденция (работна документация), целяща запознаване на ангажираните служители от АСП със ситуацията – за преценка, а социалният доклад по Г.д. № 4675/2008 г. вече неколккратно е искан от г-н Л. Т по ЗДОИ и АСП се е произнасяла с решения по тях.

След което е издадено и оспореното в настоящото производство решение за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация изх. № 62/56/04.10.2010 г. на И. Д. на АСП, в което е посочено, че поисканите документи не представляват обществена информация. Изложени са мотиви, че посочените документи са служебна кореспонденция, целяща запознаване на ангажираните служители от АСП със ситуацията за преценка и следователно са свързани с оперативната подготовка на актовете на органите и нямат самостоятелно значение (мнения, препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации).

При така установената фактическа обстановка настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Видно от приложеното към административната преписка известие за доставяне, оспореният административен акт е връчен на адресата си на 06.10.2010 г., като жалбата срещу него е подадена направо пред Административен съд С. – град, като е изпратена по пощата на 20.10.2010 г. Следователно, жалбата е подадена в рамките на 14-дневния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният отказ за предоставяне на достъп до обществена информация е издаден от И. Д. на А. за С. П., което означава, че предмет на оспорване в настоящото производство е отказ по ЗДОИ, издаден от орган на държавната власт съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ.

Съгласно чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране. В настоящия случай се установява, че първоначално заявлението за достъп до обществена информация е подадено до Министерство на труда и социалната политика и на основание чл. 32 от ЗДОИ е препратено на компетентния орган, където е постъпил с вх. № 62-56/23.09.2010 г. Органът, на който е препратено заявлението се е произнесъл в рамките на законоустановения 14-дневен срок по чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ.

Нормата на чл. 37 от ЗДОИ изчерпателно посочва хипотезите, при които са налице основания за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация. В оспореното решение изрично е посочено, че исканите документи представляват служебна кореспонденция, целяща запознаване на ангажираните служители от АСП със ситуацията за преценка, като е направен извод, че са свързани с оперативната подготовка на актовете на органите и нямат самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, сатновища и консултации). Т.е. посоченото основание за отказ е по чл. 37, ал. 1, т. 1, вр. чл. 13, ал. 2, т. 1, които са дословно цитирани. Това основание за отказ, обаче се явява недоказано в настоящото производство, тъй като не са посочени крайните актове, които са издадени въз основа на тези подготвителни документи.

Видно от представените писмо изх. № 39-4 от 25.01.2010 г. на министъра на труда и социалната политика и пилотената към него паметна бележка от проведена среща на 12.01.2010 г., на срещата са поставени конкретни задачи: 1. да бъдат изготвени писмени обяснения от г-жа С по трите конкретни случая в ОЗД Красно село; 2. АСП и ДАЗД под ръководството на г-жа С да подготвят доклади до министъра по 4 случая (трите в ОЗД Красно село и в П), с предложение какви мерки да бъдат предприети. Поисканите с писмо вх. № 62-36 от 23.09.2010 г. са именно тези документи.

Възможно е тези документи да подготвят краен акт на И. Д. на АСП или на министъра, но това не е установено по настоящото дело. Доколкото правото на информация е уредено в чл. 41 от Конституцията, законовите разпоредби които го детайлизират, трябва да бъдат тълкувани стриктно, а не разширително.

Предложенията за предприемане на мерки, евентуално съдържащи се в докладите, са от категорията на посочените изчерпателно в чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ примери на служебна обществена информация, свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и нямащи самостоятелно значение - мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации. Възможно е органът да ги съобрази, но той не е длъжен да постъпи съобразно препоръките, поради което те действително нямат самостоятелно значение. Не са такива, обаче констатациите за съществуващото фактическо положение, направени в писмените обяснения или отразени в доклад на АСП и ДАЗД. Дори да са свързани с оперативната подготовка на актовете на И. Д. или министъра, те имат самостоятелно значение, защото отразяват съществуващото положение относно защитата на най-добрия интерес на детето към момента на проверката, не зависят от становищата, мненията и препоръките на лицата, подпомагащи ги при издаването на актовете им и не могат да бъдат изменяни с последващи актове. По посочената причина фактическите констатации, съдържащи се в обясненията или доклада, не попадат в категорията на изброените в чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ.

Както вече бе отбелязано, по делото не са представени от органа крайните актове, издадени от него или от министъра въз основа на констатациите в обясненията и доклада, за които се иска информация от представители на Ф. „Д. и Р. – О. З.”. Смисълът на чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ е, че той ограничава достъпа до служебна обществена информация само когато тя е свързана с подготовката на актове на органите и няма самостоятелно значение, защото обществото може да си я набави от издадени актове от органа. Последните съдържат в себе си и онази информация, достъпът до която е ограничен на посоченото основание. В противен случай, ако няма издаден краен акт, подготвен от такава информация и съдържащ я в себе си, а на лицата тя е отказана на основание чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ, те фактически ще бъдат лишени изцяло от достъп до нея. Така както е предвидено в чл. 41, ал. 2 от Конституцията на Република Б, това може да стане само в случаите, изрично предвидени в чл. 7, ал. 1 от закона, сред които настоящият не е. В този смисъл е и преобладаващата практика на ВАС.

Следователно основателен се явява аргументът на жалбоподателя, че поисканата информация им е необходима да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. При този анализ на доказателствата по делото и на относимите разпоредби, се налага изводът, че оспорваният административен акт е материално незаконосъобразен и издаден при нарушение на процесуалния закон - отменително основание по чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146, т. 3 и 4 от АПК. При това положение, съдът следва да върне административната преписка на административния орган със задължителни указания за предоставяне достъп до поисканата обществена информация при спазване на чл. 31, ал. 4 (защита правата на третите лица) и чл. 37, ал. 2 от ЗДОИ.

Съобразно чл. 174 от АПК, следва да бъде определен и срок за издаването на

акта, като в случая 14 дни от датата на постъпване на преписката се възприема от съда за разумен.

Предвид изхода на делото и направеното искане в тази насока на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски, представляващи заплатена държавна такса по настоящото дело в размер на 10 лв.

Воден от изложеното и на основание чл. 173, ал. 2, предл. 2 от АПК, Административен съд С. – град, Първо отделение, 18 –ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, изх. № 62/56 от 04.10.10 г., издадено от И. Д. на А. за С. П..

Връща делото като преписка на И. Д. на А. за С. П. за ново произнасяне по заявление вх. № 62-56 от 23.09.2010 г., като го задължава в 14-дневен срок от влизане в сила на настоящото съдебно решение да предостави достъп до поисканата информация, съобразно указанията дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА А. за С. П. да заплати на Ф. „Д. и Р. – О. З.” сумата в размер на 10 лв. (десет лева), представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

СЪДИЯ: